

Jakso 7 Kansainvälisyys kuuluu kaikille: Litterointi

Anna: Tervetuloa mukaan kuuntelemaan sujuvaa kansainvälistymistä podcastia. Mä olen Anna Taru: ja mä olen Taru.

Anna: Meidän mielestä kansainvälisyys kuuluu kaikille ja me halutaan levittää tietoa erilaisista kansainvälisistä mahdollisuuksista.

Taru: Tässä podcastissa saat vinkkejä miten sä voisit hyödyntää kansainvälisyyttä osana sun omaa työtä.

Anna: Tässä jaksossa me kootaan Tarun kanssa meidän ajatuksia mitä me ollaan mahdollisesti opittu meidän opinnäytetyöprosessin aikana ja mitkä on meidän mielestä tärkeitä asioita kansainvälisyyteen liittyen.

Taru: Tätähän taustoittaa hyvin se, että me ollaan molemmat ihan super innokkaita tästä kansainvälisestä työstä ja tota ollaan tehty sitä aika paljon eri eri lailla ja sitten tota. Ymmärretään myös se, että oikeasti siellä työssä tarvitaan niitä resursseja. Mutta oikeasti se, että sä haluat lähteä tekemään kansainvälisyyttä, niin pitää muistaa se, että sä voit oikeasti tehdä sitä niin monitasoisesti ja vähemmälläkin resurssilla, vai mitä?

Anna: Se on ihan totta ja meidän olisi aiemmissa jaksoissa on käsitelty tai esitelty. Hei euroopan solidaarisuusjoukkojen mahdollisuuksia erasmus plus nuorisoalalla ohjelman mahdollisuuksia ja sitten me ollaan haastateltu etsivän edustajia ja työpajatoiminnan edustajia ja kaikki on päässyt kertomaan vähän sieltä omasta näkövinkkelistä, että mitä se kansainvälisyys voi olla etsivä se työpajatoiminnassa ja jos joku näistä nyt sitten kiinnostelee niin siellä on 6 aikaisempaa jaksoa niin voi käydä tsekkaamassa.

Taru: Kannattaa ehdottomasti käydä kuuntelemaan. Siellä on hyviä pointteja eri eri asioista eri näkökulmasta.

Anna: Mitä Taru sulla on jäänyt päällimmäisenä mieleen kansainvälisyydestä meidän prosessin aikana?

Taru: Aika paljonkin on jäänyt mieleen ja oikeastaan ekana tulee mieleen just se, että sitä voi toteuttaa kuka tahansa ja missä tahansa. Ja sitten tietenkin niitä kaikkia ohjelmia mitä ollaan tässä aikaisemmin mainostettu niitä hyödyntämällä ja sitten mietin sitä virtuaalisuutta, että miten sitä voisi. Jatkossa lisätä ja itse törmäsin hollannissa tämmöiseen etwinning juttuun, josta kuulin vasta siellä ja sen avulla. On siis mahdollista ottaa yhteys toiseen ryhmään. Toisessa maassa ja keskustella vaikka mistä päivän polttavista asioista tai politiikasta tai ihan mitä vaan mitä nyt tulee mieleen.

Anna: Onko se niinku koulutuksen puolen joku järjestelmä vai?

Taru: Se on varmasti. Koulutuksen puolen järjestelmä näin mä uskon siihen, että luokkaryhmät käyttää, mutta miksipä ei voisi käyttää etsivässä nuorisotyössä ja työpajatoiminnassa sitten jos

jotain. Eli tapaa jotain tai siis siinä että kollegat kuuntelee keskenänsä, käyttää sitä yhteyttä ja sitten keskustelee.

Anna: Joo. Mä en ole ikinä myöskään kuullut tuosta.

Taru: Joo tää oli ihan uusi. Mä halusin tuoda sen tähän sullekin yllätyksenä.

Anna: Mutta niin se avartaa kun käy vähän reissussa. Sä olit nyt viime viikolla vaan joo siellä tuli tähän. Reissussa ja sieltä aina sitten tulee jotain uutta itselle.

Taru: Joo kyllä sieltä tuli niin paljon uutta, että varmaan ehkä tässä keskustelussa tulee ajatuksia sieltä lisää.

Anna: Niinpä.

Taru: Mutta siis ylipäätään nuorille, kun antaa mahdollisuuden suunnitella kaikkea ja toteuttaa niin. Etenkin myös kotimaassa, niin se on ehkä semmoinen. Mites sulla itsellä?

Anna: No ehkä se kansainvälisyyden merkitys on korostunut nyt tässä kun sitä on vähän tutkinut eri näkökulmista ja pohdiskellut, että se on tosi tärkeitä nykyhetkessä ja sitten myös tulevaisuudessa. Ja sitten mitä tuossa ihan alussa puhuttiin siitä, että voi toteuttaa hyvin eri tasoisesti, niin se on myös se. Mikä mulla on jäänyt hyvin mieleen, että että kaikilla meillä on mahdollista toteuttaa jollain tavalla siellä työpajatoiminnasta ei etsivässä että kaikille löytyy se oikea taso ja siitä me vähän tehtiin meidän oppariinkin sitten. Semmoista vinkkiä, että mitä ne tasot on ja sitten ehkä semmoinen että vaikka työntekijä ei olisi itse hirveän kiinnostunut kansainvälisyydestä, se ei olisi se oma juttu, niin silti olisi tosi tärkeitä, että tietää niistä eri mahdollisuuksista tai tietää keneltä kysyy. Kansainvälisyyteen liittyviä juttuja, jotta nuoret ei jäisi sen takia pimentoon, että työntekijät puuttuu kiinnostusta tai ei ole hakenut tietoa niistä.

Taru: Se on just näin. Mehän pohdittiin näitä siinä menot parissa myös näitä tasoja tosiaan niin. Mä Haluatko sä kertoa niistä? Syvemmin vielä tässä. Tuleeko sulla semmoinen olo?

Anna: Joo mä voin kertoa tota me käytettiin tässä me muodostettiin nää tasot sillai että näitä voi soveltaa etsivässä ja työpajatoiminnassa ja me mietittiin näitä tasoja työntekijä ja nuoren näkökulmasta ja tähän on siis olemassa. Olevaa jo teoriaa, että mitkä ne tasot on, mutta nää on hyvin hyvin pitkälti sitten sovellettu ja tosiaan 4 eri tasoa. Ensimmäinen taso on semmoinen, mikä tapahtuu ehkä siellä jo ennen ennen toimintaa ja sitten 2 keskimmäistä tasoa. Semmoisia mitkä tapahtuu eri tasoisesti kotimaassa ja sitten viimeinen on se kansainvälinen liikkuvuus. Eli se kansainvälinen toiminta lähtee sieltä. Ihan siitä vaan, että tiedostetaan ne omat asenteet ja siinä niinku että pohtii niitä asioita itse. Ja sitten toisella tasolla. Se on sitä toiminnassa tapahtuvaa kansainvälistymistä tai kansainvälisyyttä ja se voi olla esimerkiksi, että jaetaan sitä tietoa nuorille.

Taru: Eri maista esimerkiksi vai tai joo, kyllä tämä maata.

Anna: Joo. Ja sitten esimerkiksi jo kokkaillaan eri maiden ruokia tai se voi olla ihan ihan tosi pientäkin tai järjestetään teemapäiviä tai mitä tahansa semmoista pientä kansainvälisistä teemoista olevaa tekemistä. Ja sitten seuraavalla tasolla ruvetaan pohtimaan, että voisiko tehdä yhteistyötä eri

tahojen kanssa vaikka omassa kunnassa, kaupungissa, suomen sisällä ja tässä esimerkiksi nuoret voisi lähteä vapaaehtoistöihin. Kotimaassa suunnitella solidaarisuushankkeen oman työpajanryhmän tai etsivän ryhmän kanssa.

Taru: Tästä tulee vähän semmoinen olo, että niinku omassa työssä. Ehkä tota noita solidaarisuushankkeiden tekemistä ei tehdä niin paljon. En ole voinut olla ihan väärässä tässä asiassa, että kuinka paljon sitä tuolla kentällä tehdään, että. Mutta jotenkin tulee tästä mieleen se, että ennemmin sitten lähdetään suoraan sinne ulkomaille että ei joo.

Anna: Niin se on totta. Ja vaikka voisi sitä just miettiä siellä ihan ihan omalla turvallisella porukalla. Ja sitten niin.

Taru: Joo, se olisi aika hyvä vaihtoehto.

Anna: Kyllä mun mielestä ja sitten se viimeinen taso on se ihan, että lähdetään liikkumaan rajojen yli ja siihen voi sitten esimerkiksi työntekijän näkökulmasta liittyä nuorisotyöntekijöiden liikkuvuushankkeet erilaiset ulkomaille järjestettävät koulutukset ja seminaarit. Tai muut tuommoiset reissut ja sitten taas nuoren näkökulmasta, että osallistuisi nuorisovaihtoihin tai sitten vapaaehtoisjärjestöihin ulkomaille eli hyvin eri tasoisesti ja se lähtee siitä, että ollaan tietoisia näistä mahdollisuuksista. Hahmotetaan ne omat asenteet kansainvälisyyttä kohtaan ja miten niistä puhutaan myös muille.

Taru: Sitten me mietittiin näitä vinkkejä ammattilaisille meidän näkökulmasta, että täällä olisi tällaiset top 3 asiaa mitä löydettiin, niin tällainen kun ole rohkea ja rohkaise nuoria. Sitten toisena mutta ei vähäisempänä yhtään niin verkostoidu ja sitten vielä, että ajattele kansainvälisyyttä osana sun perustyötä.

Anna: Lähdetäänkö katsomaan tarkemmin yksi kerrallaan?

Taru: Joo joo mitä se ole rohkea ja rohkaise nuoria tarkoittaa.

Anna: No mun mielestä se on sitä, että hypätään rohkeasti mukaan siihen kansainvälisyyteen. Se voi olla just ihan pikkiriikkisen askelin aloittamista, mutta kunhan aloittaa ja kunhan tekee sitä ja ehkä siinä sitten tärkeätä se just se tiedon hakeminen ja sen jakaminen nuorille.

Taru: Joo ja sitten tuohon tiedon jakamiseen liittyen niin mun mielestä aika hyviä keinoja on käyttää vaikka tekoälyä siinä, että miten se kansainvälisyys voisi olla, että jos tuntuu siltä että ei ole koskaan aikaa. Ja ja sitten muistaisi sen, että sitä tukea on oikeasti saatavilla aika paljon. Ja joten tavallaan niinku kaikilla on mahdollisuus osallistua siihen omalla tavallaan siihen kansainvälisyystoimintaan. Ja sitten jos ei kollegallakaan olisi aikaa kun tää ei olisi kollegan kanssa aikaa käydä keskustella ja voi sitten vaikka suoraan laittaa sinne OPH lle niitä kyssäreitä ja kysyä sitten sitä kautta.

Anna: Kyllä sitten noissa meidän aikaisemmissa jaksoissa on noussut aika vahvasti se, että sitä omaa kielitaitoa tai osaamattomuutta ei tarvitse pelätä, että yleensä ihmiset kuitenkin haluaa ymmärtää toista. Ja se yhteinen sävel löytyy sieltä kunhan yrittää ja niinhän se kielitaito myös sitten karttuu kun sitä harjoittelee.

Taru: Joo, kyllä se karttuu ja sitten itse huomasin tuolla reissussa että et olin jotenkin ihan superinnokas. Tietenkin kun koskettaa itseään niin paljon tämä aihe, niin sitten mä lähdin. Puhuin tosi paljon ja kyselin kauheasti kaikkea. Mä huomasin että mä myös väsyin sitten siihen, että sitten harmitti vähän, että sitten tuli seuraavana päivänä semmoinen. Vitsi mikä ero niinku ehkä se kun tuntui vaan itsestä, mutta silti ja sitten kun oli kaveri siinä niin sitten pystyi silleen vähän jakamaan sitä kielen puhumista, että jotka sitten kun sinä tästä ja ja sitten ne jotenkin kuitenkin aina siellä maailmalla on kauhean ymmärtäväisiä sen kielen puhumisen suhteen, että sitten ei niinku yrittää etsiä niitä sanoja ja se kehonkieli on niinku se. Mitä voi käyttää siinä avuksi myös?

Anna: Mulla on kyllä tosta kanssa. Ymmärrän hyvin tuon väsymisen. Mutta että sitten nyt kun itse on just tehnyt sitä, että on vaan aina vaan enemmän ja enemmän mennyt sitä kohti vaikka se on ollut alkuun tosi inhottavaa ja väsyttävää, niin sitten yksinkerta siitä on jo pari vuotta aikaa. Niin mä olin semmoisessa kansainvälisessä seminaarissa, missä kaikki siis oli englanniksi ja isoja tärkeitä aiheita. Ja mä huomasin, että hei, mä en enää väsy ja se oli niinku itselle sun tosi yllättävä, että OK että koska mä oon vaan käyttänyt sitä kieltä niin pala. Eli on niin, mä en enää väsykään siihen.

Taru: Niin se alkaa tulemaan vähän niinku luonnostaan sieltä kyllä joo.

Anna: No miten sitten meidän kakkosvinkki verkostoidu?

Taru: Elikkä jos on omassa työpaikassa sen niin kun koet että sen kansainväliseen toiminnan lisääminen on mahdollisesti haastavaa, niin varmasti löytyy läheltä ympäriltä sen muita vaikka nuorisotalon toimijoita joilla on kokemusta, saattaa olla kokemusta kansainvälisistä toiminnoista. Sitten keskustelua heidän kanssa, kun avaisi siitä, että millaisia kansainvälisiä juttuja ne on tehnyt, niin se voi tuoda yhteyksiä ja sitten nuori.

Anna: Tai millaisia voit tehdä yksi tai siis suunnitella yksi jos ei kummallakaan ole, mutta on se kiinnostus siellä se riittää se kiinnostus.

Taru: Joo mitä joo. Kyllä joo ja tähän varmasti saa eri nuorisokeskuksista. Vinkkejä että.

Anna: Niin ja nuorisokeskusten kanssa. Öö on nousi siis muissakin jaksoissa ja mulla itselläkin on kokemuksia, että voi lähettää siis suomalaisia nuoria tiimijaksolle nuorisokeskuksiin. Eli sitten nuoret pääsee lähtemään suomen sisällä kansainvälisiin kokemuksiin, että kannattaa ainakin kysellä nuorisokeskuksista, että olisiko tällainen mahdollista tällaista yhteistyötä tehdä.

Taru: Joo sitten täällä oli tää. Ajattele kansainvälisyyttä osana sun perustyötä niin mitä se sisältäisi sitten meidän ajatuksissa?

Anna: No ehkä mitä mikä meillä oli vähän lähtökohtakin tähän opinnäytetyölle oli se ajatus siitä, että monet pitää kansainvälistä työtä irrallisena siitä perustyöstä ja siitä omasta työstä. Mutta että jotenkin se on siellä jo ainakin perusteella pitäisi olla kansainvälisyyttä nuorisotyössä, niin se on oikeasti osa sitä ja että se sitä voi tehdä tosi pienesti. Ei tarvitse tehdä isoja rahoitushakemuksia lähteä maailmalle, vaan sitä voi tehdä niillä pienillä askelilla mitä me aika aikaisemminkin tässä mainittiin ja sitten noi. Niin EU:n nuorisohjelmissä on aina ohjelmakausi. Tällaisia painopisteitä ja ne osuu aika hyvin sinne nuorisotyöhön että ei tarvitse tavallaan että kun siellä on ne painopisteet on vaikka osallisuus ja digitaalisuus ja ympäristöön liittyvät tekijät ja sitten aktiivinen kansalaisuus. Näin tosi tiiviisti niin ne kaikki löytyy sieltä etsivästä ja työpajatoiminnasta

ja muutenkin valmiiksi. Eli miten näitä voisi niinku hyödyntää näitä mahdollisuuksia niin että ne vaan tukee sitä perustyötä ja ne on osa sitä ne on sitä samaa. Mitä jo muutenkin siellä kentällä tehdään niin.

Taru: Kyllä ja sitten sit tää. Tehdään ehkä tiedostamatta sitä kansainvälisyyttä, tota kansainvälistä toimintaa siellä omassa työssä ihan huomaamatta, mutta jotenkin vielä lisäisin tähän sitä, että että kun. Olet muutenkin avoin kohdatessasi nuorta siellä kentällä, niin se toimii myös kansainvälisyyteen ja se että sä oot kiinnostunut niistä nuoren asioista. Niin. Kansainvälisyyteen ryhtyminen vaatii semmoista kiinnostusta myös ihan yksi lailla.

Anna: Kyllä. No siinä oli meidän vinkit nyt näitä tulisi varmaan aika paljon lisää, jos me lähdetäisiin miettimään, mutta nää nyt nousi meille ekana mieleen. Ja sitten me tehtiin lisäksi vinkkej nuorille suoraan.

Taru: Joo. Eli. Ensinnäkin lähde mukaan pienin askelin ja ohjelmat on tarkoitettu ihan jokaiselle nuorelle ja sitten jos mä mietit vähänkään osallistumista niin tee se. Näitäkin voitaisiin vähän avata.

Anna: Joo eli. Pienin askelin ehkä sillain, että voi vaikka ensin miettiä, että miten kansainvälisyys näyttäytyy tällä hetkellä omassa elämässä ja onko kenties jo kansainvälisiä kontakteja vaikka pelimaailman kautta? Tai voisiko heidän kanssa lähteä miettimään jotain yhteistä projektia tai voisiko työpajanryhmän kanssa tai etsiä nuorisoryhmän kanssa lähteä miettimään jotain sellaista projektia? Mikä teitä kiinnostaa yksi tehdä sitä täällä kotimaassa ja siitä ehkä edetä sitten vaikka tiimi vapaaehtoisia jaksoille suomeen ja sitten siitä taas jos haluaa niin vaikka sinne Eurooppaan saakka niin pienin askelin voi lisätä sitä. Ja mä veikkaan, että aika monella se näkyy jo jollain tavalla siellä arjessa se kansainvälisyys. Tai se näkyy oikeastaan kaikkialla koko ajan kaikille meille. Me ei vaan mietitä sitä.

Taru: No kyllä joo se just tuota siihen omaan vuosikellon siellä nuoretkin voisi niinku hyödyntää sen että kun tulee että nyt kun mä tulen tänne työpajalle tai etsivään nuorisotyöhön. Mukaan niin sitten se olisikin mahdollisuus, että hei keskittyisin ihan täysin, vaikka tutustuisi johonkin maahan ja sitä kautta lähtisi rakentamaan jotakin omaa projektia ryhmänä.

Anna: Niinpä. Jep tai sitten vaan ihan miettisi niitä omia kiinnostuksen kohteita ja pohtisi, että voiko niistä tehdä jonkun pienen projektin.

Taru: Joo. Ja sitten me halutaan ehdottomasti, että kaikki nuoret huomaa sen, että se nää ohjelmat on tarkoitettu ihan jokaiselle nuorelle, että tää on jotenkin tuolla. Euroopassa tuntuu näkyvän enemmän muiden maiden liikehdintää, kun sitten suomalaisten voi toki johtua tästä, että meitä on vähemmän, mutta. Myös se, että me täällä suomessa huomattaisiin, että kuinka paljon voidaan hyödyntää näitä ohjelmia.

Anna: Ja sitten just jos on jotain erityistarpeita. Niin ne huomioidaan näissä hankkeissa tosi hyvin. Ja ne on ilmas ja nuorelle niin se on niinku hyvä tapa lähteä vähän kokeilemaan siipiään.

Taru: Jep joo ja sitten ainakaan kannattaa kysyä ja ohjaajilta valmentajilta että. Että mitä mä voin tehdä jos ei se osaa vastata siellä niin sitten sen täytyisi ottaa selvää. Ja näitä jaksoja kuuntelemalla saisi tosi hyvin tietoa niistä.Niinpä.

Anna: Kyllä ja sitten viimeisenä oli tosiaan se, että jos vähänkään miettii osallistumista, tää tuli myös meidän vapaaehtoistyöntekijöitä. Vinkkinä, niin tehkää se lähtekää rohkeasti maailmalle ja kokeilkaa.

Taru: Kokeilkaa ja lähtekää, sillähän se sitten tiedätte, että miltä se tuntuu.

Anna: Niinpä. Jep. Mitäs muuta vielä?

Taru: No mitäs tota oppari on tässä varmaan se iso asia mitä me ollaan kirjoiteltu tässä syksyn mittaan ja tota siellä ollaan tuotu esiin sitä, että kirjoitettu siitä, että kansainväliseen toimintaan osallistuminen se auttaa. Joo erilaisia taitoja, sosiaalisia ja henkilökohtaisia taitoja. Ja sitten tietenkin sillä on vaikutusta sitten nuorten työllistymismahdollisuuksiin ja. Sen takia kauhean luonnollista, että etsivät nuorisotyöntekijät ja työpajat. Toimijat on tässä avainasemassa ja sitten voivat omalla työllään sitten mahdollistaa nuorille näitä. Kansainvälisyysyksiä, kansainvälisyyttä.

Anna: Kyllä se on aika hyvä lisä esimerkiksi CV:seen, että on ollut mukana projekteissa kansainvälisissä projekteissa tehnyt erilaisten ihmisten kanssa töitä ja sitten näissä projekteissa on myös se, että kun ne aina suunnitellaan yksi nuorten kanssa, eli ihan sieltä suunnitteluvaiheesta sinne toteutukseen ja jälkiarvioinnin asti, nuoret on siinä mukana, eli sieltä oppii aika tärkeitä semmoisia taitoja mitä työelämässä tarvitaan niinku se tuossa sanoi. Mutta että ne on oikeasti oikeasti hyviä mahdollisuuksia ja sitten saa sitä kokemusta jos ei vaikka ole työkokemusta vielä.

Taru: Kyllä vapaaehtoistyö kannattaa. Hollannista tuli mieleen semmoinen vinkki, kun siellä on paljon nuoria, jotka tota heillä on toisenlaiset mahdollisuudet työlle. Pysyä ja sitten jos he eivät työllisty, niin he tekee vapaaehtoistyötä.

Anna: Ja sitten no nuoret voi itse hakea toki tietoa, mutta tärkeitä on että tota kentän ammattilaisilla olisi se tieto, että meidän opparin perusteella aika vähän oli tietämystä. Ehkä yleisesti tiedettiin Euroopan solidaarisuusjoukoista ja Erasmus+ nuorisoalalla ohjelmasta, mutta sitten niiden sisällä olevista toiminnon. Oli aika vähän tietoa tai vielä vähemmän kokemusta.

Taru: Joo, mä luulen että ne niinku nimenä voi olla tuttuja ne ylemmän tason niinpä asiat, mutta sitten se konkretia jotenkin jää sitten. Tiedostamattomalle tasolle.

Anna: Ja sitten, mikä ehkä nousi esille oli se, että että nää on semmoisia käyttämättömiä voimavaroja, resursseja mitä kannattaisi hyödyntää enemmän. No otetaanko sitten tässä lopussa vähän yksi että tota. Mitä sä haluaisit vielä sanoa kansainvälisyydestä?

Taru: Ai haluan niin, että mitä se kansainvälisyys on. Tässä on nyt niin laajasti sanottu kaikkea, että mitä se voi sisältää, mutta itsellä jotenkin tulee vahvasti mieleen se, että toisten ihmisten kohtaamista, erilaisia vuorovaikutustaitoja ja. Sitä, että kuuntelee, keskittyy minäkin tämmöinen, joka aina ajatukset kulkee jossain muualla, niin pysähtyisi siihen kuuntelemaan kun se toinen puhuu sillä vieraalla kielellä, että mitä se oikeasti yrittää sanoa. Ja auttaa sitä sitten. Putoamaan se asia esiin. Ja rohkeus on yks iso juttu oikeastaan.

Anna: Niinpä. Vaatii vähän rohkeutta, mutta antaa myös paljon. Joo. No niin, no sitten mitä mä nyt ehkä haluaisin vielä tässä lopussa sanoa. Niin korostaa just sitä, että kansainvälisyyden ei tulisi olla irrallinen osa toimintaa, vaan sen kuuluisi sisältää sinne. Siinä voi ehkä haastaa myös sitä johtotasolla ja omaa organisaatiota ja.

Taru: Nimenomaan herättää sitä keskustelua siellä.

Anna: Kellä joo ja sitten ehkä semmoinen ajat. Että maailmassa me tarvitaan sellaisia maailmankansalaisia, jotka kokee, että he voivat vaikuttaa siihen mitä ympärillä tapahtuu ja nää ohjelmat on yksi semmoinen mahdollisuus missä voi tämmöisiä taitoja oppia tai missä pääsee kokemaan sitä, että mä voin oikeasti vaikuttaa näihin asioihin.

Taru: Meidän podcast-sarja alkaa olemaan 5 vaille valmis.

Anna: Hän juuri tässä valmistuu ja.

Taru: Toivottavasti saitte uusia ajatuksia ja inspiraatiota kansainvälisyyteen liittyen.

Anna: Me kiitämme, on ollut kyllä hauska tehdä tätä podcast sarjaa ja jakaa tietoa näistä tärkeistä. Ja kansainvälisistä mahdollisuuksista.

Taru: Kyllä olen hyvin samaa mieltä sun kanssa tästä.

Anna ja Taru: Ei muuta kuin nähdään maailmalla. Moikka, moikka, moi.

Anna ja Taru: Kiitos kuuntelusta ja muistattehan, että kansainvälisyys kuuluu kaikille.